

Saome op d'n brommer

't Was in de zestiger jaere. Pas getrouwd. Pas 'n nieuwe bromfiets, een Zundap. Zes weke vekansie. Wat 'n heerlijk veruitzicht. Netuulijk gonge we brommere. Waer naer toe? Gêên idee. Besjaon was mè vriende wel-is op de fiets naer Duitsland gewist. Dà was zô leuk. Azze me dat nou ok is deeje? Jaot! Een koffertie op 'n grôôter gemaakte begaoziedraoger, twêê zijtasse en ik achterop met 'n schouwertassie om m'n nek voor paspoorte, een landkaart, Nederlandse guldes en Duitse Maareke, zoudoeke en zonnebrille.

D'n êêsten dag was meraokels mooi. Dà gong hêêl wà hadderder as 'n gewone fiets. Voor d'n donker hadde we al een leuke 'zimme frei' en gonge nog 'n lôôpie doen in 't durrepie mè vakwaarekhuize en 'n kesteeltjie. We wazze d'r hêêmel weg van. Azze we nou zukke ende konne rijje, konne me meschie ok wel naer dà durrep waer w e met de Haarevelse voebal in 'n bus is naertoe wazze gewist. Mor we hadde de mense waer we toe sliepe nie laete wete dà me zouwe komme. "Geef dat," zee Bas, dan zoeke we daer toch weer een huis." Wà denk ie? De brandweer besting zôôvel jaer en daerom was t'r een fêêstweek. We wiere vorstelijk ontvange en mosse mor blijve. (Zô schiet 'k nooit op, 'k mò opschiete, dus daerom sneller.)

Die vekansie was zô 'n geweldig succes. We vonge aalles zô mooi om ons heen. Voor 't êêst over heuvels en deur baarege. Deur Duitsland en Oôsterijk. Allêên aal dat rijje op die Zuundap was al een fêêst. Die deej 't aareg goed. Soms zatte we wel acht uur op 'n dag op de rug van 'Zunda'. Op 'n terassie begon 'n deftige meneer over hum z'n mooie, staareke oto te praote, mor dat ie nie over die en die baareg durrefde. "En meneer, wat heeft u voor 'n maarek?" En wà zee Bas? "Oh, meneer, wij zijn primao over d'n baareg gekomme met 'n Zündap!"

Aal met aal zij me toe terecht gekomme in Joege-Slaovië. Het toerisme was ok daer aan 't beginne. Daerom kreeg ie as ie twêê nachte bleef, een derde nacht graotis. Vandaer dà me overal drie nachte wazze. Intusse hà me daer aareg veul mense lere kenne, mor daer komme nou nie veul bekendes meer hoorde me van 'n leuk stel uit Haareveld. We zijn nou zô 'n zestig jaer vedder en geniete nog aaltijd nae azze we 't over d'n bromvekansie hebbe.

D'n heenraais was aareg goed gegaon, mor deur d'n brandweer-fêêstweek had d'n heenweg tot `t verste punt acht daege geduurd. We hadde gedocht om de trugraais met de traain te doen. Dan zouwe me gauwer thuis zijn en meschie meer uitgerust. `t Bleef aamel lekker weer en we begonne toch ok wel `n bietjie naer huis te verlange. We wazze mè zes daege aareg voldaan weer thuis.

Korrie Lissenburg